भक्षयत इति शेषः। पाठस्तु, "इदꣳ हविः प्रजननं मे अस्तु। दशवीरꣳ सर्व्वगणꣳ स्वस्तये। आत्मसनि प्रजासनि। पशुसन्यभयसनि लोकसनि वृष्टिसनि। अग्निः प्रजां बहुलां मे करोतु। अन्नं पयो रेतो अस्मासु धत्त। रायस्पोषमिषमूर्ज्जमस्मासु दीधरत् स्वाहा" [५] इति। इदं भक्ष्यमाणं हविः मे स्वस्तयेऽस्तु मम क्षेमाय भवतु। कीदृशं हविः, प्रजननं प्रजोत्पादकं दशवीरं दशसङ्ख्याकैः कर्म्मशूरैः पुत्रैर्युक्तम्, तथा च बन्धुभृत्यादिभिर्बहुभिर्गणैर्युक्तं सर्व्वगणम्, जीवात्मानमस्मिन् शरीरे चिरकालावस्थायिनं सनोति ददातीत्यात्मसनि, प्रजासनि पशुसनि प्रजां पशून् ददातीति पशुसनि, अभयसनि भीतिराहित्यं परलोकान् ददातीति। अयमग्निर्मदीयां प्रजां बहुलां करोतु। देवा अन्नादीनस्मासु सम्पादयत। तथा धनपुष्यन्नरसानस्मासु धारयत। इदं हविरस्मदुदरे स्वाहा हुतमस्तु।

अत्र विनियोगसङ्ग्रहः।

सुरायास्ते क्रमात्कार्य्या द्वाभ्यां क्षीरसुराहुतिः।
यमश्विनेत्याश्विनाख्यमध्वर्य्युर्भक्षयेत्तथा॥
सारस्वतं प्रतिप्रस्थाताऽग्नीध्रश्च यदित्यतः।
पितृभ्य इत्यादिकेन पयःशेषान् ददाति हि॥
देश आहवनीयस्य दक्षिणेऽथोपतिष्ठते।
पुनन्तु मेत्यादिकानां मन्त्राणां दशकेन हि॥
अध्वर्य्योश्च प्रतिप्रस्थातुर्ये सद्यते हुतिः।
सुराशेषन्तु वल्मीके नयति द्वे स्रुती इति॥